Diplomová práce zkoumá partnerský spánek v kontextu pozdně moderní společnosti, se zvláštním důrazem na zkušenosti jedinců se spánkovými obtížemi. Hlavním cílem je porozumět tomu, jak se v partnerských vztazích organizuje, vyjednává a reflektuje každodenní spánková zkušenost a jak jsou spánkové rutiny formovány tělesností, vztahovou dynamikou i širšími společenskými strukturami. Výzkum je založen na kvalitativní metodologii, konkrétně na hloubkových rozhovorech s partnery, z nichž alespoň jeden trpí problematickým spánkem. Interpretace probíhala prostřednictvím konstruktivistické zakotvené teorie a byla teoreticky ukotvena v konceptech ztělesnění (Csordas), habitu (Bourdieu) a reflexivní identity (Giddens). Analýza ukázala, že partnerský spánek není samozřejmý ani statický, ale představuje neustále vyjednávaný proces, v němž se zrcadlí nejen kvalita vztahu, ale i vlivy práce, genderových očekávání a technologických změn. Spánek se ukazuje jako klíčový prostor každodenní tělesné a vztahové praxe, který může zároveň upevňovat blízkost i zvýrazňovat konflikty. Spánkové problémy samy o sobě většinou vztah nenarušují, ale mohou zviditelnit již existující tenze. Výsledky přispívají k hlubšímu porozumění spánku jako sociálně zprostředkované zkušenosti v rámci intimních vztahů.